

Abdullah Taşdelen

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.10.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hesabı Vardır

Ağzı Süt kokan, yeni doğmuş bir bebek,
Gün gelip elbet, oda büyüyecek,
Beşikten Mezara, Hızla yürüyecek,
Yürünen yolunda, Hesabı vardır.

Neler yaratılmış, kula hizmetkar,
ırmaklar, denizler kul için akar,
olsada toprağın, binlerce dekar,
Yattığın yerinde, Hesabı vardır.

Bu gün olmazsa, yaryn muhakkak,
Sonunu hazırlar, batan bir şafak,
Dünya defterini açınca hak,
Açılan defterinde, Hesabı vardır.

Abdullah Taşdelen

İftara Davet

Az kaldı iftara, yine bu akşam,
Bekarlık zor şeymiş, gerçek arkadaş,
Pilav yapıyorum, salata tamam,
Yine aklımdasın, güleçli gardaş.

Fasulye yi ısıtayım, kenarda dursun,
Çayımda bir yandan, kaynaya dursun,
Yalan söylüyorsam, dilim kurusun,
Yine aklımdasın, güleçli gardaş.

Maydanozu yıka, soğanda bir baş,
Vakit yaklaştıkça, artıyor telaş,
Yalnız iftarda, pek zor arkadaş,
Çıkmadın aklımdan, güleçli gardaş.

Varsın cacıkta sarımsaksız olsun,
Çocukları çağır da, suyu doldursun,
Tembih et hademe, gece kaldırsın,
Uyanmazsın sonra, güleçli gardaş.

Bilmiyorum bu akşam, yaptın mı yemek,
Var mı poşetinde, birazcık ekmek,
Nasip olsa senle beraber yesek,
Gönüller bir olsun, güleçli gardaş

Abdullah Taşdelen

Kafanızdan Vuracağız

Nuh'a bile yol vermemiş, bir dağın eteğinde,
Kamp kurmuş bekliyoruz, uçarız gerektiğinde,
Altımızda M-60 Tank, eller takat tetiğinde,
Görünün be! zalimler, Kafanızdan Vuracağız.

Mertlik midir namertler, çoluk çocuk öldürmek,
ALLAH'dan revamıdır, bunca ocak söndürmek,
Süründürmek lazım sizleri, köpek gibi süründürmek,
Sürünün be! zalimler, kafanızdan vuracağız.

Mertlik'den bahsetmiştim ya! Yürek lazım mertliğe,
Bir bebeğe kurşun sıkmak, sığar mı erkekliğe,
Biz avcıyız, sizse benzersiniz kekliğe,
Çatışın be! zalimler, kafanızdan vuracağız.

Gündüz masum bir köylü, gece dağda militan,
Münafık soysuzlara, mezar olur bu vatan,
Tendürek'te Ağrı'da ağarırken yarın tan,
O Tan ile be zalimler, kafanızdan vuracağız.

Uyuyan bir bebekle, hasta yaşılı bir nine,
Öldürülmüş duydum, hainlerce dün yine,
Ne vicdansız bir ruh bu, ne vicdansız bir sine,
Övünün be zalimler, kafanızdan vuracağız.

Dağda gezen onca soysuz, Ermeni'nin uşadı,
Tendürek'ten Ağrı'dan bakmaktalar aşıadı,
Onlar hayvan, gavur seyis, almış ele kaşıadı,
Kaşının be! zalimler, kafanızdan vuracağız.

Ben Abdullah, o Abdullah, baş soysuzla adaşım,
Ölmeden öldürmeden, bitmeyecek savaşım,
Elde asa, belde kambur, yetmiş bile olsa yaşım,
Vuracağız be! Zalimler, kafanızdan vuracağız.

Abdullah Taşdelen

Kula Sesleniş

İyi düşün insanoğlu,
Yürüdüğün ahret yolu,
Bilmem ruhun, neyle dolu,
Nihayetin ölümdür.

Günah,sevap insan için,
Herkes ile iyi geçin,
Kötülüğe uyma kaçın,
Nihayetin ölümdür.

Günün geçir namaz ile,
Kimselere yapma hile,
Fırsat verme kaypak dile,
Nihayetin ölümdür.

Bir gün gelir,ömür biter,
Ruhsuz beden, yere yatar,
Hesap günü gelir çatar,
Nihayetin ölümdür.

Dostlar gelir son bir defa,
İşte orda ahdi vefa,
Mümin olan sürer sefa,
Nihayetin ölümdür.

Sıra gelir yıkanmana,
Sen devam et tıkanmana,
Çare yoktur, çıkan cana,
Nihayetin ölümdür.

Kapatırlar ağzı gözü,
Göstermezler dünya yüzü,
Duyuraman hiçbir sözü,
Nihayetin ölümdür.

Şon vasıta tabut olur,
Üç dört kişi omza alır,
Mezarlıkta yol son bulur,
Nihayetin ölümdür.

Vücudunu toprak kapar,
Hoça son kez dua yapar,
Dağılırlar apar topar,
Nihayetin ölümdür.

Hani malın mülkün nerde,
Yatıyorsun kuru yerde,
Ahiret'i düşün birde,
Nihayetin ölümdür.

Abdullah Taşdelen

Sahil Yolu

Bir gün çıktım sahile, yine yalnız kimsesiz,
Gönlüm fırtınalı bir deniz, etrafım oldukça sessiz,
Sanki bir ruh gibi,dalgalandım denizle,
O güzel hatıraları, düşündüm yine sensiz.

Baktım nice insanlar,neşe ile koşuyor,
Yalnız bir garip var, kendi ile konuşuyor,
Yelken açmış gemiler,benden dertler taşıyor,
Efkarlanıp yürüdüm, anılarla yine sensiz.

Oturdum dinledim, mehtaptan gelen sesi,
Uçuşuyor martılar,delmişlerde kafesi,
Derdimi anlar gibi, süzüldü bin tanesi,
Ben derdimi omlara, anlattım yine sensiz.

Gözlerim doldu yaşla, utandım ağlamaya,
Mecbur buldum kendimi, hüznle avunmaya,
Dayanırmı bir çıra, yıllarca yanmaya,,
Kederle teselliyi düşündüm, yine sensiz.

Denizle sırdaş oldum, anlattım anlamadı,
Yalvardım gardaş oldum, beni hiç dinlemedi,
Derdimi derdi bilip, benimle inlemedi,
İsyan edip sahilden,ayrıldım yine sensiz.

Abdullah Taşdelen

Sensin

Uyurken bir gün sordular bana,
Dileğın nedir, verelim sana,
Alında ömrümden, verin o cana,
Dediğim canın, sahibi sensin.

Sevecen bakan,o güzel gözün,
Dünyada gördüğüm, en tatlı yüzün,
Ballarla bezenmiş,kelamın sözün,
Övdüğüm canın, sahibi sensin.

Bir tek haber, bir mektubun gelince,
Resmine bakıp ta, seni görünce,
Bir can gibi, varlığını bilince,
Taptığım canın, sahibi sensin.

Uzakta kalmışım, yetmiyor elim,
Görmüyor gözlerim, tutmuyor elim,
Nerdesin gel artık, nerdesin gülüm,
En güzel canın, sahibi sensin.

Deseler ölümün, devadır ona,
Uğruna kıyarım, bu tatlı cana,
Yemindir her sözüm, yemindir sana,
Öldüğüm canın, sahibi sensin.

Abdullah Taşdelen

Vatan Evlatlarına

Şu cennetsi, güzel yurda,
Bir baksana, şöyle durda,
Kan akıyor, şurda bur da,
Gelin artık barışalım.

Diken değil, gül ovası,
Her köşesi, dost yuvası,
Ha Malatya, ha sivas'ı,
Birlik olup, yarışalım.

Türlü oyun, oynuyorlar,
İçimizde kaynıyorlar,
Bizi bizden saymıyorlar,
Kardeşliğe çalışalım.

Abdest, namaz,din, ibadet,
Kurana da göster saadet,
Ama yalnız dikkat et,
Biz kulluğa alışalım.

İnanç ayrı, dostluk ayrı,
Anlayalım, bunu gayrı,
Kin besleme, işle hayrı,
Düşmanlarla vuruşalım.

Kendine gel, anla bunu,
Akan kanın, gelsin sonu,
Anlattığım bütün konu,
Biz dostluğa kavuşalım

Abdullah Taşdelen